

Lekcia 6

V dnešnej lekcii sa posunieme v našej analýze ďalej a budeme skúmať orgány a žľazy z pohľadu genetickej integrity tkaniva. **Genetická integrita** predstavuje analýzu orgánov a žliaz a zahŕňa jednak genetický potenciál jednotlivých tkanív a zároveň budeme zohľadňovať aj stupeň akumulácie a metabolický pigment. Prítomnosť špecifických znakov na reflexnej ploche zodpovedá stupňu aktivity tkanív a orgánov v čase analýzy.

Na rozdiel od genetickej konštitúcie, v tomto kroku budeme prechádzať jednotlivými reflexnými plochami orgánov a zohľadníme všetky znaky vrátane genotypov a fenotypov. Na základe aktuálneho stavu organizmu pridáme jednotlivým reflexným plochám známku od 1 do 10, v zmysle genetickej integrity tkaniva. Ak sme pri genetickej konštitúcii sledovali genetický základ, t.j. odkiaľ človek pochádza, v tejto časti sledujeme, kde sa človek nachádza a môžeme predpokladať kam smeruje. K celkovej a všeobecnej analýze genetickej integrity oboch dúhoviek budeme využívať nasledovnú stupnicu hodnotenia:

VYSOKÁ (1-2); SILNÁ (3-4); DOBRÁ (5-6); SLABÁ (7-8); NÍZKA (9-10)

Endokrinné žľazy

Endokrinné žľazy, hormonálny systém rozhodujúcim spôsobom ovplyvňuje fungovanie celého organizmu. Každá endokrinná žľaza produkuje hormóny, ktoré si môžeme predstaviť ako chemických poslov. Endokrinné žľazy nemajú žiadny vývod a preto sú hormóny vylučované priamo do krvného obehu a nesené do každej časti nášho tela, každému orgánu, tkanivu a každej bunke.

Bez žliaz v našom tele by sme nemohli existovať. Je veľmi dôležité využívať a osvojiť si vedomosti o anatómii a fungovaní celého endokrinného systému, aby sme mali silu zabezpečiť harmóniu a každá žľaza mohla vykonávať čo možno najoptimálnejšie svoju činnosť.

Nedostatok sekrécie ide ruka v ruku s mentálnym postojom. Negatívne emócie, strach, úzkosť, žiaľ, sklamanie sú priamymi nepriateľmi našich žliaz. Mnoho kondícií má svoju originálnu príčinu v znížení funkcií žliaz s vnútornou sekréciou. Každá myšlienka a emócia postihuje naše žľazy a každá myšlienka je buď konštruktívna alebo deštruktívna a má vplyv na chemickú kompozíciu krvného obehu. Nie je jeden orgán, ktorý nie je postihnutý našou myslou. Nemôžeme nechať myšlienky strachu, starostí, úzkosti, žiaľu, aby mali vplyv na zanesení našej rieky života. Väčšina našich nervových disfunkcií je spôsobených nekontrolovanými emóciami. Sila myšlienok nás môže urobiť živými alebo zabiť. Môže naše telo naplniť jedom a výsledkom je bolesť a choroba. Akonáhle sme živí, musíme žiť. Ale záleží, či žijeme len polovične. Ak pocítujeme strach dnes, náš budúci úspech je limitovaný.

Vedeli ste, akú dôležitú rolu majú endokrinné žľazy na typ a kvalitu vašej osobnosti? Konštante vyžarujeme určité množstvo a kvalitu vibrácií, ktoré sa odzrkadľujú na našej osobnosti. Všetci chceme byť vlastníci milej osobnosti, ale aby sme to získali, musíme sa dobre pozrieť na funkcie

našich endokrinných žliaz. Vôľou ovládané vibrácie sú produkované mozgom. Emočná fáza a podvedomé reakcie sú kontrolované vo veľkej miere endokrinnými žľazami.

Nemôžeme separovať naše emócie od mysle a myšlienok. To vysvetľuje, prečo množstvo ľudí trpí žalúdočnými vredmi ako výsledok napríklad šoku na finančnom trhu. Iridológia nám dokáže rozpovedať príbeh, ako nefunkčné endokrinné žľazy spôsobujú zvýšené nervové tenzie. Aby sme upravili nerovnováhu emočných kondícií, musíme starostlivo analyzovať, ktorá zo žliaz je postihnutá viac ako iná. Budeme sledovať špecifické reflexné plochy endokrinných žliaz, aby sme determinovali miesta disfunkcií.

Správne chápanie endokrinného systému a jeho mnohých dynamických funkcií je potrebných v každej jednej terapii, nakoniec, hormóny sú základnou esenciou života. Musíme mať holistické porozumenie endokrinného systému, aby sme si udržali zdravie. Vieme, že endokrinný systém je integrovaný s emočným zdravím, zdravým rastom, metabolizmom, hladinou krvného cukru a energie a zásadným spôsobom ovplyvňuje funkcie imunitného systému, z čoho vyplynul aj nový názov z hľadiska medicínskej klasifikácie „psychoneuroimunológia“. Dalo by sa konštatovať, že zdroj každej choroby môžeme vystopovať aj v endokrinnom systéme.

Čo sú to hormóny?

Hormóny sú chemickí poslovia, ktorí majú špecifický efekt na reguláciu určitých buniek alebo orgánov. Hormóny sú vylučované zo žliaz priamo do okolitých telesných tekutín. Hormóny majú širokospektrálny efekt od riadenia metabolizmu, reprodukcie, či správania a emócií. Niektoré hormóny majú vplyv na mnoho telesných tkanív, napríklad rastový hormón alebo hormóny štítnej žľazy. Iné majú vplyv iba na špecifické tkanivá, napríklad TSH, ktorý stimuluje štítu žľazu, pracuje len v štítnej žľaze, iné napríklad adrenokortikotropný hormón stimuluje iba vonkajšiu časť adrenálnych žliaz. Iné pracujú lokálne, kde sú sekrétované. Z chemického pohľadu hormóny spadajú do dvoch hlavných kategórií:

- Aminokyseliny: hormóny sú proteínmi zloženými z aminokyselín. Všetky hormóny spadajú do tejto kategórie, okrem hormónov sekrétovaných kôrou nadobličiek a sexuálnych žliaz.
- Steroidy: tieto hormóny sú zložením steroidného cholesterolu. Ich typická koncovka je –sterone ako napríklad aldosterone alebo testosterone. Sú vylučované len kôrou nadobličiek a pohlavnými žľazami.

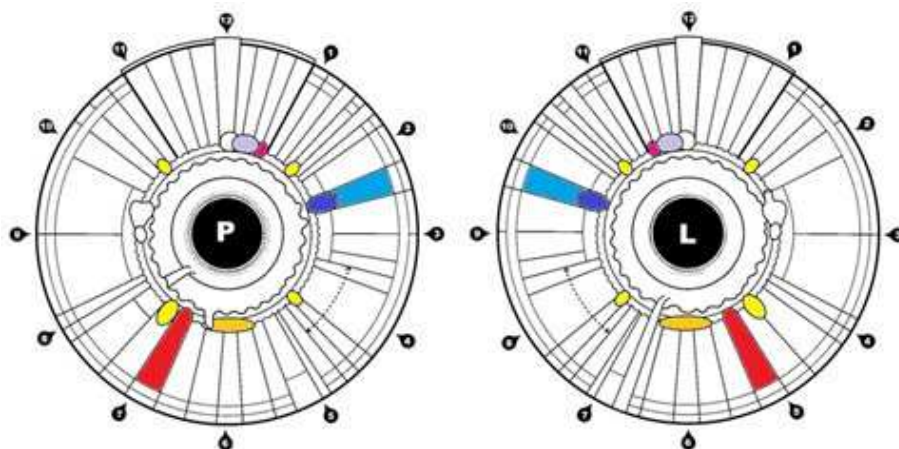
Regulácia hormonálnej sekrécie

Sekrécia hormónov je udržiavaná na určitej špecifickej úrovni. Negatívny feedback (negatívna spätná väzba) je metóda, ktorá je najpoužívanejšia v regulácii hormonálnej sekrécie. To znamená, že hormóny sami o sebe kontrolujú ďalšiu hormonálnu sekréciu. Keď sa cieľové tkanivo stane príliš aktívnym, negatívny efekt spôsobí zníženie sekrécie hormónov.

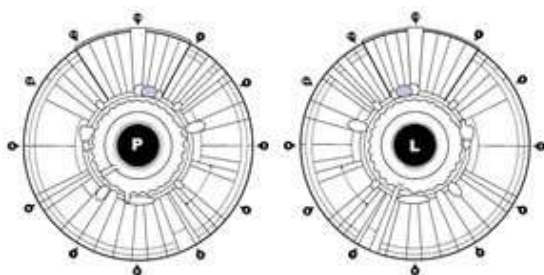
Napríklad si to ukážeme na sekrécii hormónov štítnej žľazy. Hormón hypofýzy, ktorý voláme thyroid-stimulating hormone /TSH/, stimuluje sekréciu hormónov štítnej žľazy. Ako sa zvyšuje stupeň hormónov štítnej žľazy v krvi, nastupuje negatívny feedback, ktorý zníži produkciu hormónov z hypofýzy. S nižším obsahom TSH, štítne žľazy uvoľňuje menej hormónov a ich hodnota sa v krvnej hladine znižuje. Ak sa hladina hormónov dostane pod normálnu úroveň

hypofýza opäť začína vylučovať TSH. Toto je typický príklad samoregulačného systému, ktorý udržiava hladinu hormónov v normálnych hodnotách.

Medzi žľazy s vnútorným vylučovaním zaraďujeme hypofýzu, epifýzu, štítnu žľazu a prítelne telieska, nadobličky, pankreas, pohlavné žľazy. Okrem týchto žliaz, aj iné tkanivá, vrátane mozgu, tráviacich orgánov a obličiek vylučujú hormóny a podieľajú sa na hormonálnej regulácii.

Hypofýza

Fyzické funkcie: rastový hormón /GH/; stimulácia hormónov štítnej žľazy /TSH/; stimulácia hormónov produkovaných kôrou nadobličky /ACTH/; stimulácia produkcie materského mlieka /PRL/; stimulácia ovariálnych folikulov /FSH – follicle-stimulating hormone/; stimulácia ovulácie /LH/ ; antidiuretický hormón /ADH/ ; kontrakcie maternice /oxitocín/

Myšlienky a emócie: emočná bolesť. Časté expresie:

- Prečo mi to urobili.
- Príliš to bolí.
- Už to viac neznesiem, táto situácia je nekonečná.

Z hľadiska anatómie, hypofýza váži cca 500 – 800 mg a má zľahka elipsovité tvar. Leží pod mozgom v dutine lebky, ktorú nazývame sella turcica alebo turecké sedlo, ktoré je tvorené klinovou kosťou. Hypofýza je rozdelená do dvoch lalokov, ktoré vznikajú z ektodermy.

- Anteriórna časť žľazy sa nazýva adenohypofýza a produkuje nasledovné hormóny: TSH, ACTH, LH, FSH, GH, PRL. Sekréty hormónov sú uvoľňované do systemickú cirkuláciu s dvojakým účinkom. Jednak stimulujú a regulujú činnosť ďalších endokrinných žliaz a zároveň majú celoplošný efekt na činnosť vzdialených orgánov a tkanív. Napríklad TSH

stimuluje len činnosť štítnej žľazy a GH – rastový hormón má celoplošný efekt na organizmus.

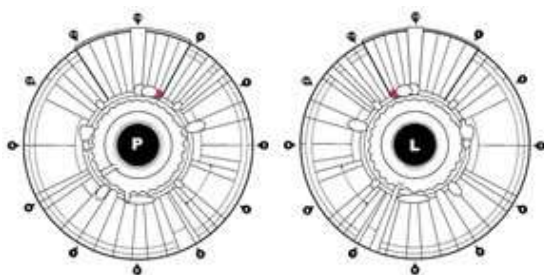
- Posteriórna časť žľazy, môžeme ju nazvať ako nervová, t.j. neurohypofýza produkuje oxitocín a antidiuretický hormón. ADH znižuje tvorbu a sekréciu moču obličkami. V roku 1950 Josef Angerer klasifikoval topografiu dúhovky s disfunkciami ADH ako rozpustné červeno-oranžové pigmenty distribuované v blízkosti ANV.

Mnoho kondícií môže byť asociovaných s disfunkciou oboch častí hypofýzy – jej anteriórnou a posteriornou časťou. Musíme mať na pamäti, že je to hypotalamus, ktorý preberá kontrolu nad hypofýzou a jej funkciami. Hypofýza je žľaza majstrov, v prípade hypofunkcie sa z nás stávajú trpaslíci a v opačnom prípade by sme boli obrami. Hypofýza je obzvlášť citlivou v prípade diabetesu a zároveň sa považuje za primárnu žľazu, ktorá stojí za všetkými nervovými zrúteniami. Hypofýza je ako dirigent, štítna žľaza hrá prvé husle. Ak obe žľazy alebo jedna z nich nepracujú správne, akú melódiu môžeme očakávať?

Najčastejšie iridologické markery:

- Topograficky stabilné znaky – krypta, radiálna línia, lagúna
- Malé pigmentové granule oranžovožltého, prípadne hnedého sfarbenia v topograficky stabilnej pozícii
- Okrem reflexnej plochy a topostabilných znakov, pozorujeme celú oblasť ANV, ktorá zvyšujú dôležitosť znaku, ak zároveň dochádza k frontálnemu splošteniu zrenice, v ktorejkoľvek dúhovke. Hypofýzu môžeme považovať za integrálu časť limbického systému. Disfunkcie hypofýzy sa často spájajú s ťažkým a dlhotrvajúcim pôrodom, cisárskymi rezmi a podpisujú sa aj pod výskyt astmy u detí, kde približne 80% detských astmatikov prišlo na svet cisárskym rezom.

Epifýza

Fyzické funkcie: regulácia nálady, sexuálneho vývoja, regulácia denných cyklov v závislosti od množstva svetla, psychosomatické centrum.

Myšlienky a emócie: nadšenie, vedomie, uvedomovanie, vitalita, entuziazmus, integrácia spirituálnej, mentálnej, emocionálnej a fyzickej stránky.

Epifýza je malá žľaza s obrovskou dôležitosťou v zachovaní homeostázy a regulácii imunitného systému a ďalších asociovaných orgánov a žliaz nielen fyziologicky ale aj energeticky. Epifýza je inervovaná sympatikovým nervovým systémom. Mnoho antických civilizácií považovalo epifýzu za naše „tretie oko“ alebo bola asociovaná s funkciami korunnej čakry. Rene Descartes označil epifýzu ako „sídlo duše“.

Z anatomického hľadiska je epifýza veľmi malá, váži približne 150 mg, je 8-10 mm dlhá a 4 mm široká s červeno hnedým sfarbením. Vylučuje hormón, ktorý nazývame melatonín. Melatonín je potentný antioxidant, likviduje voľné radikály a práve preto je epifýza zodpovedná za starnutie. Hladina melatonínu prirodzene fluktuuje počas 24 hodinovej periódy a riadi naše biologické hodiny.